

CALCULUS COPERNICI, ET COPERNICANORUM.

Distantiæ Corporum Cælestium à Terrâ.

Distantiæ
Corporum
Cælestium
à Terrâ.

Mediocris Distantia, sive altitudo, quâ à Terra Centro abest	LUNA,	29 $\frac{1}{2}$
	MERCURIUS,	750
	VENUS,	750
	SOL,	750
	MARS,	1137 $\frac{1}{2}$
	JUPITER,	4045 $\frac{1}{2}$
	SATURNUS,	7440
	FIRMAMENTUM,	21000000

Distantiæ hæ respiciunt Terram, quæ inter cæteros Planetas collocata Solem pro centro habet, ad eum ut Solis, Mercurii & Veneris distantia sunt inferiores, & cæterorum Corporum distantia superiores. Omnes autem Centri respectu sequentes Diametrorum summas exhibent, si ad Solem, ut Centrum Copernicani Systematis referantur.

Distantiæ Corporum Cælestium à Sole Centro Universi.

Distantiæ à
Sole.

Mediocris Distantia, sive altitudo, quâ à Sole Centro abest	MERCURIUS,	Nulla est, quia Centrum Solis præterit.	
	VENUS,		
	TERRA,		750
	LUNA,		779 $\frac{1}{2}$
	MARS,		1880 $\frac{1}{2}$
	JUPITER,		4795 $\frac{1}{2}$
	SATURNUS,		8190
	FIRMAMENTUM,		21000750

Sive jam Priore modo Terram loco Solis in medio collocaveris, prout Systema Tychoenicum tantum est Copernicani Hypothesis inversa, quod ex iis quæ antehac diximus, manifeste patet; sive posteriore modo Terram extra Solem in Magno Orbe inter Planetas, & Solem in Centro Universi posueris, magnam inter utramque Hypothesin differentiam invenies, præcipue vero inter distantiam Firmamento ab utraque Hypothesi assignatam, quæ Copernicani Systemati tantum fidei adimit, quantum probabilis, quoad Terræ motum, conciliat. Copernicus pernicus quidem ipse Sphæram, regionemque Fixarum à Terræ Centro tantâ abesse dixit distantia, ut cum eâ collatus Magnus Orbis tanquam punctum habendus sit; sed eandem distantiam certâ mensurâ non definivit. Solem tantummodo statuit Terrâ 162. ferè, & Lunam 43. proximè vicibus majorem esse; sed de cæterorum Siderum tam Errantium, quàm Fixarum magnitudine nihil omnino pronuntiavit. Philippus Lansbergius autem ut Planetarum distantiam, & magnitudinem cum Terrâ comparavit, ita etiam Fixarum distantiam magnitudinemque cum Magno Orbe, quem Terræ Sphæram nuncupavit, collatas definivit, cujus Calculus hic exhibetur.

Magnitudines Corporum Cælestium Magni Orbis, & Terræ respectu.

Magnitudi-
nes Corp-
orum Cæle-
stium.

Stelle Fixæ magnitudinis	PRIMÆ	67	vicibus quàm Magnus Orbis.
	SECUNDÆ	20	
	TERTIÆ	8	
	QUARTÆ	2 $\frac{1}{2}$	
	QUINTÆ	3	
	SEXTÆ	25	
Planeta nimirum	LUNA	42 $\frac{1}{2}$	vicibus quàm Terra.
	MERCURIUS	12	
	VENUS	3 $\frac{1}{2}$	
	SOL	major 534	
	MARS	minor 8	
	JUPITER	25 $\frac{1}{2}$	
	SATURNUS	64 $\frac{1}{2}$	

Ita correxit Lansbergius magnitudines Stellarum Fixarum quas antea majores statuerat, & quidem Stellas magnitudinis I. 20053: II. 5935: III. 2506: IV. 744: V. 92: VI. 11 $\frac{1}{2}$. vicibus Orbem Magnum excedere dixerat. Porro quoniam tum Stellarum Fixarum, tum Errantium Diametri, Telescopio monstrante, minores deprehensæ sunt, quam vulgares observationes sine Telescopio eas definiverunt, Martinus Hortensius Lansbergii discipulus, & adjutor, atque Amsterodami Mathematicos Professor admonitus, factâ à celeberrimo Gassendo Mercurii Observatione, & quibusdam præterea aliis, Stellarum Errantium Diametros apparentes ut & magnitudines, definivit, ut sequitur.

Magni-

Magnitudines Diametrorum apparentium in Corporibus Cælestibus.

Magnitudi-
nes Dime-
trorum ap-
parentium.

Diameter appars in distantia medio- cri	Fixarum ma- gnitudinis	PRIMÆ SECUNDÆ TERTIÆ QUARTÆ QUINTÆ SEXTÆ	complectitur magni- tudinem apparch- tem	8 6 5 4 3 2	Secundo- rum.
	Planeta	MERCURIUS VENERIS MARTIS JOVIS SATURNI,	habet magnitudinem apparentem	19 53 36 50 37	

Magnitudines Corporum Cælestium.

Magnitudi-
nes Corp-
orum Cæle-
stium.

Corpora Cælestia, quæ vel	Stelle Fixæ ma- gnitudinis	PRIMÆ SECUNDÆ TERTIÆ QUARTÆ QUINTÆ SEXTÆ	minores	6 $\frac{1}{2}$ 15 25 $\frac{1}{2}$ 50 122 412	vicibus quàm Magnus Or- bis.
	planeta, vide- licet	MERCURIUS VENUS MARS JUPITER SATURNUS	minores major	6510 1109 1514 1 $\frac{1}{2}$ 2 $\frac{1}{2}$	vicibus quàm Terra.

Supposuit quoque Hortensius assumi posse, ut Lansbergius jam antea assumpserat, Fixarum Parallaxin ad Magnum Orbem secundorum 30. & ipsarum distantiam Semidiametrorum Magni Orbis 6875: unde Sirium, seu Canem majorem, præter ordinem positum, utpote in-

gentis magnitudinis Stellam Fixam, cujus Diametro apparenti 10. Secunda destinavit, ducentis decies septies Magno Orbe minorem esse statuit, & cæterarum Fixarum magnitudines sequenti ratione metitus est.

Stelle Fixæ ma- gnitudinis	PRIMÆ	422	vicibus quàm Magnus Orbis.
	SECUNDÆ	1012	
	TERTIÆ	1725	
	QUARTÆ	3385	
	QUINTÆ	8245	
	SEXTÆ	27826	

Vide Gassendum cap. 11. Lib. 3. Institut. Astronomiæ.

CALCULUS ANTIQUORUM, PERIPATETI-
CORUM, ET PTOLEMÆI SECUNDUM ALBA-
TEGNIUM, ET ALPHRAGANUM.

Distantiæ Corporum Cælestium à Terrâ.

Distantiæ
Corporum
Cælestium.

Mediocris Distantia, sive ali- tudo, quâ à Terra Centro re- movetur	LUNA,	24 $\frac{1}{2}$
	MERCURIUS,	57 $\frac{1}{2}$
	VENUS,	309
	SOL,	582 $\frac{1}{2}$
	MARS,	2292
	JUPITER,	5211
	SATURNUS,	7900
	FIRMAMENTUM,	9500

R

Magni-